

170129 4e söndagen efter Trettondedagen, 3:e årg. Björn Helgesson

Jesus är vårt hopp

Förra årets mest sålda bok var "Ibland mår jag inte så bra" av Therése Lindgren. Vi har den hemma hos mig också. Under en stor del av medeltiden och långt senare hade "De Immitatione Christi", eller på svenska: "Om Kristi efterföljelse" motsvarande ställning. Tomas A Kempis som föddes på 1380-talet anges vanligen som författare.

Att imitera Kristus - han som är vårt hopp - tänker jag prata om idag. Det är något annat än att imitera YouTubestjärnan Therese. Själva tanken på imitation kan för många av oss kännas svår. Imitationer möter oss hela tiden och vi tänker gärna att original är att föredra. Varje människa är ett original, säger vi gärna. Samtidigt är vår föreställningar om att vara så unika en illusion. Alla som studerat sociologi och psykologi vet att vi alla i mycket stor utsträckning formats och formas av vår omgivning. Den intressanta frågan är istället vad jag vill formas av. Det är här titeln på 1400-talets kioskvältare kommer in: att imitera Jesus, att följa efter Jesus. I den kristna tron är det en grundläggande tanke att vi ska spegla våra liv i Jesu, ja, kopiera honom. Varför? Jo, därför att han är den enda sanna människan. När Pauslus talar om hur hans liv förändrades av tron säger han: "jag lever, fast inte längre jag själv, det är Kristus som lever i mig" (Gal. 2:20).

När Jesus kommer gående på vattnet vill Petrus imitera honom: "Herre, om det är du, så säg åt mig att komma till dig på vattnet". Och det omöjliga som inträffar när Jesus går på vattnet upprepar sig: också Petrus står ovanpå sjöns vatten. Men så slutar han titta på Jesus och förfäras istället av blåsten och vågorna. Resultatet låter inte vänta på sig: Petrus sjunker mot botten. Denna dramatiska berättelse öppnar för en massa funderingar. Jag väljer att avvisa en del och bejaka andra. Jag avvisar tanken att på vattnet vandringar är något vi ska sträva efter. På vintern åker jag gärna långfärdsskridskor men det är något helt annat. Petrus får denna gång uppleva detta, men vad jag vet har det aldrig hänt igen. Ingen av de andra lärjungarna gjorde samma sak. Att imitera Jesus betyder inte att vi i alla lägen ska försöka göra som Jesus. Petrus fick gå på vatten medan de andra i båten bara satt och var rädda. De var lika mycket lärjungar ändå. Episteltexten från Andra Timotheosbrevet hjälper oss att fördjupa förståelsen av denna unika händelse. Jag väljer att göra tre nedslag i episteltexten:

För det första skrev Paulus i detta brev att Gud inte gett oss modlöshetens ande. Helt klart kan vi se att det är Jesu exempel som ger Petrus mod att lämna båten. Det är så länge han ser på Jesus som imitationen fungerar. När han vänder bort blicken drabbas han av modlöshet. Ögonkontakten är avgörande för imiterandet, eller efterföljelsen som det också heter. Så var det för Petrus. Så var det även för Jesus i hans relation till sin Fader. Jesus sa: "Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra" Joh. 5. Nu kan varken du eller jag se Jesus här. Men han har sänt en annan hjälpare i sitt ställe lär oss bibelordet; den Helige Ande som länkar oss med Jesus. Anden är själva förbindelsevägen. Anden hjälper oss att imitera Jesus. Den förmedlar kraft, kärlek och självbesinning, lär oss Paulus. Vårda din ögonkontakt med Jesus genom att söka Andens röst i bönen. Annars sjunker du. Bönen är trons avgörande handling lär oss Luther.

För det andra manar oss Paulus att - i likhet med honom själv - lida för evangeliet. Att imitera Jesus innebär oundvikligen ett lidande. Luther säger att vi inte kan vara kristna utan lidande. Jag talar inte om exotiska former av lidande utan om det som finns i vår vardag. Vårt lidande är annorlunda än Jesu kors. De omöjliga utmaningarna vi har att hantera är just våra. Det egna korset, eller lidandet, väljer jag inte själv. Det kommer under den dagliga pliktuppfyllelsen på arbetet, i hemmet, i våra relationer. Det består i huvudvärk och trötthet, i vanliga konflikter med de vi möter, i andras okänslighet och bristande förmågor, i våra begränsningar. När en människa bär sådant med tålamod, med blicken fäst på Jesus, formas vi om. Imitationen sker i samverkan så Jesu vilja blir min. Alltså inte ett skådespel där jag låtsas vara någon annan. Detta kopierande är ett uttömmande av mig själv, mitt egensinne, min egoism. Den lilla, rädda och snåla människan som håller hårt i sina privilegier. Vill du vara en kristen måste du vara öppen för detta lidande. Kenosis, på grekiska, betyder att något i mig dör. Att jag själv medverkar till döendet. Det är hur jag bär livets svårigheter som är lidandet.

För det tredje talar Petrus i brevet om att Jesus gjort allt. Det avgörande kommer inte av vår kraft. Detta heter nåd och är ett ord som ofta missbrukas. Att det var genom Jesus som Petrus kunde gå på vattnet är väl uppenbart. Petrus säger: "Han har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset" Det är som om han vill säga till oss att byta perspektiv när vi ser på vårt eget liv, ja, hela världen. Det sista halvåret har jag gång på gång hört kristna tala med förfäran och oro om den nu valda presidenten i USA. Jag tycker att perspektivet är helt felaktigt. Att dela oro kring saker där vi kan skapa förändring är gott och viktigt. Ord blir då till handlingar. Den sortens oro behöver vi kristna känna när det gäller vår tids två stora frågor: oro över miljöförstörelsen som borde resultera i handlingen att vi radikalt ändrar vår livsstil och oron över främlingsfientligheten vilket borde leda till handlingar som att vi aktivt söker vänskap med invandrare. Men att odla oro i största allmänhet, alltså att gnälla, hör inte oss kristna till. Vi kristna har inte anledning att bli förvånade över vår tids orostecken, de är väntade. Jesus har redan berättat att de ska komma - läs din bibel. Trots all makt de får är det inte Mr. Trump eller andra politiska ledare som bär tillvaron. Det gör Gud, vår Fader. I honom ska vi fästa våra förväntningar och vår oro. Låt oss gång på gång påminna varandra om detta. Jesus har utplånat döden och dragit liv och oförgänglighet fram i ljuset. Låt oss frimodigt imitera Jesus, Låt oss idag förnya vår tro på att det är Jesus som är vårt hopp i både seger och fiasko. De flesta lärjungarna satt och gnällde i båten. Petrus blev aktiv. Han sjönk och Jesus räckte honom handen.

Jag har nu gett er tre perspektiv på att imitera Jesus. Din uppgift är att underveckan fundera på vad detta kan betyda för dig själv.